

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o udzieleniu gminom miast Brzeżan, Kołomyi, Przemyśla, Rzeszowa, Stanisławowa i Tarnopola koncesyi na pobór myta kopytkowego.

Wysoki Sejmie!

Gminy miast Brzeżan, Kołomyi, Przemyśla, Rzeszowa, Stanisławowa i Tarnopola ustawą z dnia 20. marca 1888 (dz. ust. kr. Nr. 39), uprawnione do pobierania myta kopytkowego na przeciąg lat trzech, proszą obecnie o odnowienie tejże koncesyi.

Zarazem gmina kołomyjska prosi o przyzwolenie jej pobierania tej opłaty z wymiarem wyższym.

Zdając sprawę o tych prośbach, przez Wydziały powiatowe przedłożonych, na wstępie nadmieniamy, że Wydział krajowy, po myśli art. VIII. ustawy koncesyjnej, badając już pierwiej w szczegółach rachunki roczne z ostatniej koncesyi, przekonał się, iż gminy pobierające kopytkowe, uzyskany dochód z tej opłaty obracały wyłącznie na zakładanie i utrzymywanie ulic, placów i dróg w swoim obrębie, oraz stosownie do ustawy drogowej z 7. lipca 1885 korzystały z zasobów prestacyj drogowych a nadto zasilają fundusz drogowy z funduszu miejskiego.

Rachunki poszczególne gmin przedstawiają następujące wyniki:

1. W Brzeżanach w latach 1887. 1888 i 1889 wydatek ogólny na cele komunikacyjne miasta wynosił w gotówce	15.477 zł. 81 ct.
na co obrócono dochód z kopytkowego, pobrany w kwocie	11.554 „ 41 „
dalej zużytkowano z tytułu odrobionych prestacyj 4.321 dni pieszych i 212½ ciągłych oraz ekwiwalent za prestacje w kwocie	1.735 „ 05 „
nadto z funduszu miejskiego dodano kwotę	2.188 „ 35 „
2. W Kołomyi podała gmina trzyletni dochód pobrany z kopytkowego łącznie z zasobami prestacyjnemi na sumę	29.567 „ 91 „
tymczasem poniesione koszta wynosiły	47.372 „ 53 „
zatem obciążono fundusz miejski niedoborem w kwocie	17.804 „ 62 „

3. W Przemysłu począwszy od roku 1887 do końca roku 1889	
wydano łączną kwotę	55.567 zł. 89 ct.
na co zużytkowano dochód z kopytkowego uzyskany w kwocie .	20.158 „ — „
ekwiwalent za prestację uczynił	25.120 „ 09 „
niedobór ztąd powstały w kwocie	10.289 „ 80 „
wyrównano z funduszu miejskiego.	
4. W Rzeszowie w ubiegłym peryodzie trzechletnim poniesiono	
ogólny wydatek	28.136 „ 86 „
wydatek ten znalazł pokrycie częścią z pobranego dochodu ko-	
pytkowego w kwocie	15.105 „ 88 „
częścią z zasobów prestacyj drogowych i zasiłków z funduszu	
miejskiego	13.030 „ 98 „
5. W Stanisławowie na pokrycie kosztów w ciągu trzech lat	
ostatnich po koniec 1889 r. w sumie	56.039 „ 30 „
zużytkowano dochód z kopytkowego w łącznej kwocie	41.610 „ — „
zasoby z prestacyj drogowych	6.895 „ 76 „
przygodne wpływy i zasiłki z funduszu miejskiego	7.534 „ 30 „
6. W Tarnopolu w czasie od 30. czerwca 1887 do 15. maja	
1890 wykazuje gmina ogólny wydatek na	51.738 „ 27 „
na co obrócono pobrany w tym czasie dochód z kopytkowego	
w kwocie	27.139 „ 67 „
dalej ekwiwalent za prestacje	12.394 „ 25 „
nadto z przygodnych dochodów i z funduszu miejskiego pobrano	12.204 „ 35 „

Pod względem wykonania w peryodzie ubiegłym ulepszeń około ulic, placów i dróg miejskich przoduje gmina Przemyska, która nie szczędząc własnych funduszy w czasie od r. 1887 do 30. września 1890 urządziła nowych chodników a to 3.088 metrów płytowych, 440 kostkowych i 16 288 z zwykłego kamienia, prócz tego zajęła się urządzeniem targowicy nad Sanem na dalszej przestrzeni około 5 morgów.

Również pomyślny rezultat wykazuje gmina Tarnopolska, zaznaczając w czasie od 16. czerwca 1887 przyrost nowych placów i chodników z płyt trembowelskich 867 metrów i z nieregularnego kamienia 1.291 metrów, tudzież nowo wybrukowanych dróg, ulic i placów na przestrzeni 9.170 metrów.

Nie ustępuje poprzednim gminom gmina Stanisławowska wykazując szczegółowo w ciągu trwania koncesyi kopytkowego ulepszony stan środków komunikacyjnych miasta a między tym samych chodników po dzień 20. lipca 1890 urządzonych w długości 13.088 metr.

W dalszym ciągu zasługuje na wzmiankę gmina Rzeszowska, która w latach 1887 i 1888 wykazuje nowo urządzonych chodników na przestrzeni 1.147 metr., oraz w ogólności podaje urządzenie w roku 1889 nowych ulic między Lwowską a Św. Trójcy i nowych chodników przy ulicy Bernardyńskiej i Woskowej, tudzież rekonstrukcyę przy ulicy Szerokiej i Owocowej oraz od mostu na Wisłoku do koszar wojskowych i od koszar do Cyganówki.

Nadto wspomnąć należy o gminie Brzeżańskiej, która w trzech latach ubiegłych pomnożyła sieć nowych chodników na przestrzeni 1.013 metr. i wybudowała nowy most na rzece Złota Lipa.

Wreszcie co do gminy Kołomyjskiej nadmienić nam wypada, że gmina ta w ostatnich czasach okazała usilną dążność do ulepszenia gospodarki drogowej z istotną korzyścią dla miasta a Rada miejska stała się powolną zarządzeniom Wydziału krajowego, mającym na celu należyte urządzenie administracyi drogowej i stanowcze uregulowanie znaczniejszych zaległości prestacyjnych.

Widoczny i przez Wydziały powiatowe przyznany postęp w ulepszeniu środków komunikacyjnych w rzeczonych miastach zawdzięczają one głównie dobrodziejstwu ustawy o poborze myta kopytkowego. Faktycznie uzyskany dochód z poboru opłaty kopytkowego stanowi w jednych z gmin blisko połowę, a w drugich znacznie większą część funduszu drogowego i umożliwia im należyte spełnianie włożonych na nie ustawą drogową obowiązków.

Gminy więc, którym wyżej powołaną ustawą nadana koncesja na pobór opłaty kopytkowego gaśnie w r. 1890, pragnąc i nadal zasilić się dochodem z kopytkowego, nie tylko w celu utrzymania ze znacznym nakładem urządzonych dróg, ulic i placów, ale także w celu ich pomnożenia, uzasadniają swą prośbę o pozostawienie im dochodu kopytkowego względami w miejscowych stosunkach ugruntowanymi.

Z motywów zresztą przez wszystkie gminy zgodnie przytoczonych zasługuje przede wszystkim na uwagę ta okoliczność, że od ostatniej koncesyi warunki ich finansowe wcale się nie poprawiły lecz przeciwnie pogorszyły.

Zasoby ich własne, z którychby mogły zabezpieczyć dalsze potrzeby drogowe, choćby w najskromniejszym rozmiarze, są nader ograniczone, bowiem powinności prestacyjne stanowią nader niepokojącą pozycję funduszu drogowego.

Wedle zgodnego sprawozdania proszących gmin energiczne nawet ściąganie prestacji drogowych, z powodu zubożenia ludności miejscowej, natrafia zawsze na nieprzewycięzoną zaporę. Znaczniejsze powiększenie w przyszłości zasobów prestacyjnych jest więc problematyczne.

Jakkolwiek proszące gminy okazują swoją gotowość przyczyniania się wedle możliwości zasiłkami z funduszków miejskich na rzecz komunikacji publicznej, to jednakże przychodzi im to z wielką trudnością, zwłaszcza że z każdym rokiem wzmagające się różnorodne inne potrzeby miast, wymagają znacznych funduszków.

Niepomyślny stan finansowy w pierwszym rządzie spowodowany jest znacznymi zaległościami biernymi. Następstwem tych zaległości jak również wzrastających nadzwyczajnych potrzeb w różnych działach administracji miejskiej są niedobry w budżetach miejskich wykazane.

Niedobory te wynoszą w roku 1890 w gminach Brzeżańskiej i Tarnopolskiej a to: w pierwszej kwotę 1.376 zł. a w drugiej 21.991 zł., następnie przez gminę Przemyską z trzech lat ostatnich wykazany niedobór dosięga kwoty 69 747 zł. Prócz tego gmina Rzeszowska podaje sumę 194.957 zł. z tytułu zaległości biernych i długów w ciągu czterech lat ostatnich zaciągniętych. Wreszcie na gminie Stanisławowskiej ciężką zobowiązania co do spłaty dawniej zaciągniętej pożyczki komunalnej w kwocie 300.000 zł. i późniejszych pożyczek w kwocie 100.000 zł. a wykazany przez nią niedobór w roku 1890 wynosi kwotę 11.778 zł.

Przedstawione przez powyższe gminy na następne trzecie dalsze potrzeby, połączone z utrzymaniem dla użytku publicznego istniejących już ulic, placów i dróg, tudzież projektowanych nowych urządzeń opierają się na dokładnych programach dalszych robót i do nich zastosowanych preliminarzy, z uwzględnieniem zabezpieczenia wykazanych potrzeb w sposób dotychczasowy a to częścią z zasobów prestacji drogowych i dochodu z kopytkowego, częścią zasiłków z funduszków miejskich.

Potrzeby te i sposób ich zabezpieczenia przedstawia się jak następuje:

Pierwsza z tychże gmin, gmina Brzeżan, obejmuje w programie, prócz robót konserwacyjnych, ułożenie nowych chodników przy ulicy Lwowskiej, Rajskiej Zygmuntońskiej, Trybunalskiej, przy cerkwi i na Izabelowie na przestrzeni 707 metrów dalej wybrukowanie rynku na przestrzeni 691 metrów, tudzież budowę nowego mostu, na potoku Leńskim.

Preliminowany wydatek w kwocie 21.010 zł. mógłby znaleźć pokrycie prócz prestacyi drogowych policzonych na	3.794 zł.
w dochodzie z kopytkowego w kwocie	12.000 „
z resztą funduszu miejskiego w kwocie	5.216 „

W drugiej gminie miasta Kołomyi sporządzony komisyjonalnie przy udziale inżyniera Wydziału krajowego szczegółowy program zawiera z nowych robót ułożenie chodników na przestrzeni 2.549 metrów, budowę mostów przez Leśny Potok i przy ulicy Bednarskiej tudzież wypracowanie planu kanalizacji w całym mieście.

Koszta na ten cel preliminowane w sumie	51.500 zł.
dałyby się zabezpieczyć prócz prestacyi drogowych przyjętych na	15.000 zł.
z dochodu kopytkowego	21.000 „
i z funduszu miejskiego	15.000 „

Następnie trzecia gmina miasta Przemyśla wykazuje prócz robót zwyczajnych zaopatrzenie miasta nowymi chodnikami i brukami

Urządzenie targowicy nad Sanem na dolnej przestrzeni 6 mórg. 1004 sążni, tudzież urządzenie nowych ulic do koszar obrony krajowej na błonie i do ulicy Kopernika między ulicą Cichą a Dobromiłą. Suma kosztów

znajdzie częściowe zabezpieczenie z prestacyj drogowych i drobnych przygodnych wpływów policzonych na

tudzież z dochodu kopytkowego przypaść mającego z dzierzawy za ostatnie półrocze 1891 r. w dotychczasowej koncesyi

Pozostaje zatem kwota niezabezpieczonych kosztów

któraby mogła znaleźć źródło pokrycia w dalszym dochodzie z kopytkowego

i z funduszu miejskiego

Czwarta z rzędu gmina miasta Rzeszowa pomieszcza w programie nowych robót urządzenie nowych ulic i targowicy bydłowej na przestrzeni 16.423 metr., wykazane dalsze potrzeby wymagać będą nakładu w ogólnej kwocie

na co preliminowano z prestacyj drogowych

z dochodu kopytkowego

a resztę w kwocie

z przygodnych wpływów funduszu miejskiego.

W dalszym ciągu piąta gmina miasta Stanisławowa zalicza do nowych robót urządzenie nowych chodników przy 12u ulicach, długości 1800 metr., zaprowadzenie dwóch głównych kanałów betonowych długości 835 metr., tudzież otwarcie nowej ulicy dla połączenia z ulicą Halicką rekonstrukcyę ulicy Karpińskiego i urządzenie targowicy dla zboża.

Preliminowane koszta w sumie

pragnęłyby gmina zabezpieczyć prócz prestacyi drogowych przypadających od 1831 rodzin w wartości

na podstawie dotychczasowej wynikłości z dochodu kopytkowego w kwocie

a reszta niezabezpieczonych kosztów

obciążęłyby fundusz miejski

Wreszcie w szóstej gminie miasta Tarnopola, przyjmując w program dalszych robót tylko czwartą część robót mających na celu połączenie rozległych przedmieść z śródmieściem

za pomocą szutrowanych dróg i ulic na przestrzeni 7.229 met. tudzież inne roboty szczegółowym programem objęte, przypadnie do zabezpieczenia suma wydatków .	55.860 „
Wydytki te mogą znaleźć częściowe pokrycie z prestacyj drogowych wartości .	10.800 „
prócz tego dochód z kopytkowego w trzech latach uczyniłby .	27.000 „
Resztę wydatków .	18.060 „

musiałaby gmina pokryć z funduszu miejskiego

Reprezentacye powiatu Brzeżańskiego, Kołomyjskiego, Rzeszowskiego i Tarnopolskiego powzięły jednomyślne uchwały usilnie popierając przedstawione prośby gmin o przedłużenie koncesyj kopytkowego na dalszy peryod trzechletni z zachowaniem dotąd obowiązujących warunków. W szczególności Rada powiatowa w Kołomyi oświadczyła się za poborem kopytkowego tylko w dotychczasowej stopie opłat.

Natomiast Rady powiatowe Przemyska i Stanisławowska, pierwsza na posiedzeniu z dnia 30 września b. r. na 20 głosujących większością 8 głosów i druga na posiedzeniu z dnia 24 października b. r. na 25 głosujących większością 13 głosów oświadczyły się za odjęciem proszącym gminom koncesyi kopytkowego.

Z przebiegu szczegółowej dyskusyi przedstawionej w przedłożonych protokołach z odbytych posiedzeń, okazuje się, że członkom Rad powiatowych sprzeciwiającym się udzieleniu miastom Przemyśla i Stanisławowa dalszej koncesyi kopytkowego chodziło głównie o uwolnienie ludności wiejskiej od tej opłaty, zdaniem ich uciążliwej i niesłusznej.

Tymczasem poważna większość członków wspomnianych Rad powiatowych oświadcza-
jąc się stanowczo za przychylnem załatwieniem wniesionych prośb wyraża zapatrywanie dające się streścić temi słowy, że mieszkańcy okolicznych gmin o tyle tylko przyczyniają się do utrzymania dróg i placów miejskich i ile z nich chcą korzystać i że faktycznie opłata kopytkowego dotyczy ich w mniejszym stopniu niżli mieszkańców miast jak, n. p. w Stanisławowie pierwsz z nich opłacają najwyżej 25%, gdy tymczasem mieszkańcy miasta ponoszą co najmniej 75% ogólnej opłaty.

Wydział krajowy idąc za zdaniem większości Reprezentacyj powiatowych, które oświadcza-
ją się za pozostawieniem miastom dochodu z kopytkowego, nie może od siebie postawić nieprzychylnego wniosku, ileż miasta w razie utracenia prawa poboru myta kopytkowego, nie mogąc podołać ustawą drogową włożonym na nie obowiązkom, byłyby zmuszone wynagrodzić sobie utracony dochód zaprowadzeniem opłat placowych, które w danym razie mogłyby być dla przyjeżdżających do miasta większym ciężarem niżli opłata kopytkowego a nadto po myśli §. 13. ustawy drogowej z 7. lipca 1885 byłyby zniewolone uciekać się o znaczniejsze zasiłki do powiatowego funduszu dróg gminnych, czemuby gminom wiejskim z tegoż funduszu potrzebującym zasiłku wyrządziły nie mały uszczerbek.

Zresztą wątpliwem jest czyli te nowe źródła dochodów zdołałyby dostarczyć środków na utrzymanie komunikacyi publicznej w obrębie miast w dobrym stanie.

Z powyższych powodów zgadzając się z odnowieniem koncesyi kopytkowego gminom miast Brzeżan, Kołomyi, Przemyśla, Rzeszowa, Stanisławowa i Tarnopola na następny okres trzechletni, Wydział krajowy uważa jednak potrzebnem zastrzec, by miasta mające nadal korzystać z dobrodziejstwa ustawy o poborze myta kopytkowego zobowiązane były do ścisłego przestrzegania warunków, od których prawnie zawisł ten pobór. W szczególności wypada na nie włożyć obowiązek, aby stosownie do przepisów ustawy drogowej zajmowały się ściąganiem powinności prestacyjnych i aby tak te zasoby jak i dochód z kopytkowego obracały wyłącznie na cel wskazany, nadto aby w miarę rzeczywistej potrzeby przyczyniały się do pokrycia niezabezpieczonych wydatków z funduszy miejskich. Prócz tego mają być zobowiązane w celu umożliwie-

nia władzom wyższym należytej kontroli, do przedkładania w terminach ściśle oznaczonych tak preliminarzy jak i rachunków tyczących się wykonania robót i użycia funduszków. W tej mierze po myśli przyjętego na posiedzeniu Wysokiego Sejmu dnia 20. listopada 1889 wniosku komisji drogowej, Wydział krajowy, mając przestrzegać wykonywania przez gminy pobierające kopytkowe warunków koncesyi, poruczoną mu kontrolę bliżej określa w projektowanej ustawie koncesyjnej stosownie do §. 25. ustawy drogowej z 7. lipca 1885.

Na podstawie powyższego wyvodu Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony ./ projekt ustawy.

**Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem.**

We Lwowie dnia 15. listopada 1890 r.

Marszałek krajowy
Sanguszko w. r.

Sprawozdawca
Adam Jędrzejowicz w. r.
Członek Wydziału krajowego.

Ustawa

o udzielenie gminom miast Brzeżan, Kołomyi, Przemyśla, Rzeszowa, Stanisławowa i Tarnopola koncesyi na dalszy pobór myta kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich udziela się pod warunkami poniżej określonymi prawo pobierania myta kopytkowego na lat trzy następującym gminom:

- a) gminie miasta Brzeżan
- b) gminie miasta Kołomyi
- c) gminie miasta Przemyśla
- d) gminie miasta Rzeszowa
- e) gminie miasta Stanisławowa
- f) gminie miasta Tarnopola.

Art. II.

a) Gmina miasta Brzeżan pobierać ma myto kopytkowe na sześciu rogatkach miejskich, a mianowicie:

1. na drodze ku Posuchowie za ostatnimi chałupami przedmieścia Adamówki;
2. na rządowym gościńcu wiodącym z Adamówki do Potutor za mostem pod Lipą, pod folwarkiem zwanym Marcelówką;
3. na gościńcu ku Rajowi obok bramy żelaznej za cmentarzem;
4. na przedmieściu Miasteczku przy drodze do Leśnik za ostatnimi chałupami przedmieścia;
5. na gościńcu rządowym wiodącym do Lwowa przy rogatce lwowskiej
6. na drodze krajowej ku Złoczowu i Tarnopolowi przy rogatce zło-czowsko-tarnopolskiej.

Opłatę myta kopytkowego, należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru :

1. od każdej sztuki bydła pociągowego 2 (dwa) ct.;
 2. od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;
 3. od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.;
- Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnię do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

b) Gmina miasta Kołomyi pobierać ma myto kopytkowe przy dwunastu rogatkach ustawionych w miejscach, gdzie w obręb miasta wchodzi następujące drogi :

1. Werbiąż-Kołomyja.
2. Okrześnińce-Kołomyja.
3. Korolówka-Kołomyja.
4. Cieniawa-Kołomyja w punkcie dotychczasowym.
5. Piadyki-Kołomyja.
6. Kamioneczki-Kołomyja.
7. Słobódka leśna-Kołomyja. }
8. Rakowczyk-Kołomyja. } w punktach dotychczasowych.
9. Szeparowce-Kołomyja.
10. Diatkowce-Kołomyja.
11. Sopów-Kołomyja.
12. Ispas-Kołomyja.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru :

- a) od konia, osła lub muła w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;
- b) od sztuki bydłęcia rogatego w zaprzęgu 1 (jeden) ct.;
- c) od bydłąt luzem idących, od konia, osła lub muła 1 (jeden) ct.;
- d) od sztuki owiec, kóz, nierogaczyny, jagnięcia, źrebięcia, kozłęcia $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

Bydłęta ssące wszelkiego rodzaju, które z matkami idą, tak samo cielęta, owce, kozy, nierogaczyna, jagnięta, kozłęta na wozie lub na plecach prowadzone są, wolne od opłaty kopytkowego.

c) Gmina miasta Przemyśla pobierać ma myto kopytkowe na ośmiu rogatkach miejskich przy wjazdach do miasta, a mianowicie :

1. przy rogatce lwowskiej;
2. przy rogatce dobromilskiej;
3. przy rogatce jarosławskiej;
4. przy rogatce na węgierskim trakcie;
5. na drodze do Prałkowic;
6. na drodze miejskiej od Buszkowic z zaporą na Zasaniu;

7. na drodze od Krównik z zaporą na tej drodze;
 8. na drodze od Cybulanki z zaporą tamże na terytorium miejskiem.
 Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś źrebięta, cielęta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty kopytkowego.

d) Gmina miasta Rzeszowa pobierać ma myto kopytkowe przy siedmiu rogatkach miejskich, a mianowicie:

- 1. na drodze zwanej Łańcucko-Tyczyńska,
- 2. " " " Ruskawieś,
- 3. " " " Sandomierska,
- 4. " " " Krakowska,
- 5. " " " Stajnie,
- 6. " " " Psiarniska,
- 7. " " " Staroniwa.

Rogatka na drodze zwanej Ruskawieś, tudzież roгатka na drodze Łańcucko-Tyczyńskiej, mają być postawione w takich punktach, ażeby na pierwszej, przejazd pomiędzy miastem, a dworcem kolejowym, i magazynami kolejowymi, na drugiej zaś komunikacja pomiędzy Tyczynem a Łancutem wolne były od myta kopytkowego.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta a to podług następującego wymiaru:

- 1. od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.
- 2. od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.
- 3. od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy, i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wieszionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą są wolne od opłaty myta kopytkowego.

e) Gmina miasta Stanisławowa pobierać ma myto kopytkowe na następujących dziewięciu do miasta prowadzących drogach:

1. Mykietyńce-Knihynin
2. Krechowce-Knihynin
3. Pasieczna-Knihynin
4. Opryszowce-Knihynin
5. Czohałówka-Knihynin
6. Krechowce-Knihynin (ulica Lipowa)
7. Zagwózdź-Knihynin
8. Wołczyniec-Knihynin
9. na drodze do kolei żelaznej.

Oplatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru :

1. od konia, osła lub muła w zaprzęgu 3 trzy (ct.)
2. od każdej sztuki bydła rogatego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.
3. od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 jeden (ct.)
4. od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $\frac{1}{2}$, (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świny do drobnego. Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

f) Gmina miasta Tarnopola pobierać ma myto kopytkowe przy ośmiu rogatkach miejskich przy wjazdach do miasta a mianowicie:

1. na Lwowskiej, 2. na Stawowej, 3. na Przewalisze, 4. na Brodzkiej
5. Zbarazkiej, 6. Smykowskiej, 7. Mikulinieckiej, 8. na Petrykowieckiej,

Oplatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru :

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego jako to: od koni, wołów, bujaków, mułów i osłów, niemniej od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju jeden (1) ct.

Wyjątek stanowią bydłeta ssące przy matkach wszelkiego rodzaju, za które nie opłaca się myta kopytkowego.

- c) od każdej sztuki bydła pędzonego jako to cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jak również od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju $\frac{1}{2}$ (pół) centa.

Art. III.

Przy poborze opłaty kopytkowej, mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych, lub o niżeniu takowych.

Art. IV.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich, na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. V.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle i w dobrym stanie i używania na ten cel prestatyj mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art. VI.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego, Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego art. V.

Art. VII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina, pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu czyli i o ile prelimitowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego roboty uskutecznione zostały i czy cały dochód, który z poboru myta kopytkowego wpłynął, był na ten cel obrócony i wyczerpany.

Art. VIII.

Kontrolę nad robotami i około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego wykonuje Wydział powiatowy, a względnie Wydział krajowy w myśl §. 25. ustawy drogowej z 7. lipca 1885, przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej opłatę kopytkową.

Art. IX.

Gdyby gmina pobierająca myto kopytkowe, wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe, wskazane ustawą drogową z 7. lipca 1885 i wykonawczym regulaminem drogowym z 24. września 1886.

Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie, lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego, lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych placów, ulic i dróg, niemniej też funduszy w myśl postanowień §. 28. ust. 5. ustawy drogowej.

Art. X.

Od zwierząt wyżej poszczególnionych, to jest opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina pobierająca myto kopytkowe, pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XI.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.
